

Τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης ἀρῦσαι πόμα. καὶ παρὰ
 νύμφαις

Υδριάσις ἦσιν παρὰ ῥοὸν ἀπόλιον.

Ἀλλὰ σὺ μὴτ' ἐπὶ λουτρὰ Βάλης χροάμησε
 καὶ αἶψα

Ρημὴν θερμῆς ἀγρὸς ἔοντα μέθης.

Φεῦτε δ' ἐμὴν πῆλιν μισάμπελον ἀθά με
 λάμπους

Λουθάμαχος λύσης προτὶ δασυρτάλης
 Ραῦτα καθαρὸν ἔκοψεν ἀπὸ κρυφον εὔταρ
 ἀπ' ἄρτους

Οὐρα τρηχέης ἠλυτα ἀρκαδίνης.

*Item est in insula Chio fons, è quo qui imprudēter bi-
 berint fiunt insipientes, & ibi est epigramma incul-
 ptum ea sententia, iucūdam esse potioem fontis eius,
 sed qui biberit saxeos habiturum sensus, Sunt autē
 uersus hi.*

Ἡ δ' εἶα ψυχροῦ ποροῦ λιβάς ἦν ἀβαβάλλη

Ρημὴν. ἀλλὰ νόω πέτρος ὁ τῆς δεπιῶν.

*Susis autem, in qua ciuitate est regnum persarū, fon-
 ticulus est, ex quo qui biberint amittunt dentes, Item
 in eo est scriptum epigramma, quod significat hanc
 sententiam, Egregiam esse aquam ad lauandum, sed
 ea si bibatur excurrere è radiabus dētes, & huius epī-
 grammatos sunt uersus græcæ.*

Χ' δατα ταῦτα βλέπεις φοβερὰ ξένε τῶν ἀ-
 πο, χερσὶ

Λουτρὰ μὲν ἀθροῶτοις ἀβλαβῆ ἔστιν ἔχειν
 Ἡ' ν δὲ Βάλης κοίλης ποτὶ νηδύος ἀγλαδὸν ὕ-
 δωρ,